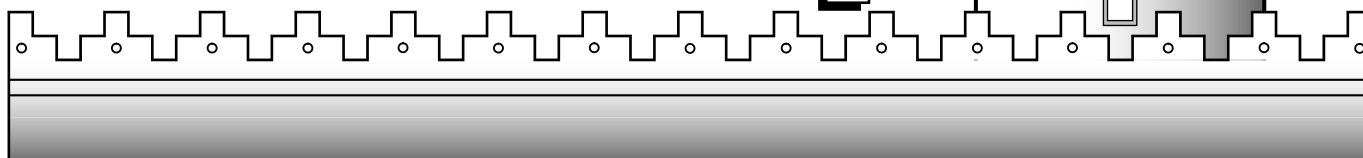

Modlitbový zápas

*„Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi !”*

Iz 62, 6-7

Kristovo tajomné telo

V modlitbe „Verím v Boha” sa modlíme: „*Verím... v svätú cirkev katolícku, v spoločenstvo svätých, v odpustenie hriechov, vo vzkriesenie tela a v život večný.*”

Tým, že je cirkev tajomným telom Kristovým, všetky jej údy patria Kristovi. Jedni sú už oslávení v nebi, druhí tu na zemi bojujú s hriechom, s ľžou a s diablom (to je cirkev bojujúca) a potom sú to duše v očistci (cirkev trpiaca).

V nebi je cirkev oslávená. Je to spoločenstvo svätých: Panna Mária, apoštoli, mučeníci... Sú to duše spravodlivých, ktorí sú už v sláve. Ich telá zatiaľ odpočívajú tu na zemi, na rôznych miestach, a čakajú na vzkriesenie. Telá spravodlivých budú premenené do slávy a stupeň ich blaženosti v nebi tak bude ešte zvýšený. Ich telo bude podobné Kristovmu oslávenému telu po vzkriesení.

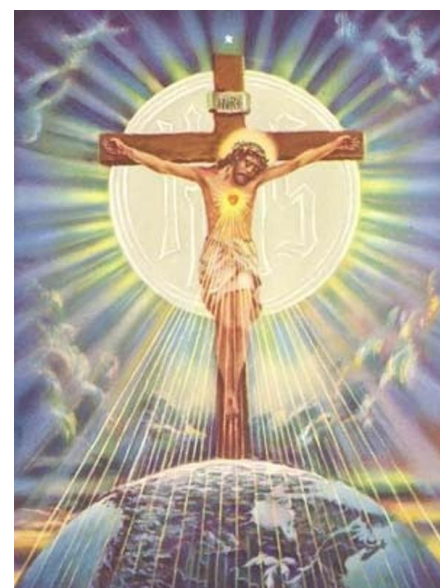
V očistci je cirkev trpiaca. Tí však, ktorí sú večne zavrnutí v pekle, hoci boli pokrstení, sa z Kristovho Tajomného Tela vylúčili skrze svoju neveru. Im už žiadne modlitby nepomôžu. Naše modlitby však môžu pomôcť tým, ktorí sú ešte

v očistci. Duše v očistci už zavrhnuté byť nemôžu.

Utrpenie v pekle neočisťuje a najhoršia je tam beznádej, že to nikdy neskončí.

My, ktorí sme prijali Krista, tvoríme jednotu s dušami, ktoré sú už v nebi, ale aj s tými, ktoré sú v očistci. Netvoríme však jednotu s dušami, ktoré sú v pekle, pretože odmietli Boha. A netvoríme ju ani s tými, ktoré Ho odmietli tu na zemi.

Cirkev tu na zemi je cirkev bojujúca. Sme ale vystavení jednému vážnemu nebezpečenstvu – ešte môžeme byť zavrnutí. Sme na bojisku, preto potrebujeme pomoc. Vidíme, že celé armády síl temnoty sa snažia cirkev zničiť, zničiť každú dušu, ktorá ide úprimne za Bohom. Preto potrebujeme nielen spoločenstvo ľudí, ktorí majú Božieho Ducha, ale potrebujeme aj „protekcii” z neba. Duše v očistci, sú nám zviazané vďačnosťou, že sme im pomohli skrátiť utrpenie napríklad obetovaním svojho osobného utrpenia, modlitbami, obetou svätej omše za zosnulých, na ktorej sme prítomní, alebo keď za ne obetujeme

sväté prijímanie či iné dobré skutky a úmysly. Tak im pomôžeme dostať sa z utrpenia do slávy. Boh dovoľuje, aby nám potom pomáhali.

Mnohým ľuďom sa stalo, že keď umierali, zaútočil na nich Boží nepriateľ depresívnymi myšlienkami. Ide ale o ľudí, ktorí sa v živote modlili a obetovali za duše v očistci. Niektorým sa potom v hodine smrti stalo, že sa im ukázala Panna Mária alebo i sám Pán Ježiš a povedali: „Tieto duše si vyslobodil z očistca. Teraz prídu a uvedú ťa do večnej slávy. Zaženú démonov, ktorí na teba útočia depresiami.” Mnohí z nich potom umierali s úsmevom na tvári. Tí, ktorí pamätali na trpiace duše, pocítili ich pomoc v hodine

Svojej smrti. Ak máme duchovnú protekciu v nebi, zachránené duše sa za nás prihovárajú nielen v hodine smrti, ale veľakrát nás Boh skrze ne uchráni aj pred nešťastím.

Priklad: Blízko Neapola žila v 19. storočí jedna žena. Jej manžel sa dopustil nejakého trestného činu dali ho do väzenia. Žena sa tak dostala do ťažkej situácie. Musela sama živiť deti, ale nič nemala. Vo svojej biede sa modlila, prosila Boha. Vlastnými slovami povedala Ježišovi, že má deti, ale nemá im čo dať, že manžel je vo väzení, a preto jej nemôže pomôcť. Na modlitbe dostala myšlienku ísť za jedným bohatým človekom, ktorý bol známy tým, že rozdával žobrákom i chudobným ľuďom almužnu.

Prišla teda za ním, poprosila ho a ten človek jej dal nejaké peniaze, nebolo to však mnoho. Žena i za to na modlitbe ďakovala Bohu. Ako sa tak modlila, prišla jej myšlienka na trpiace duše v očistci. Pretože sama prechádzala utrpením, súcitila s utrpením týchto duší. Spomenula si na kázeň, v ktorej kňaz hovoril o tom, akým veľkým utrpením prechádzajú duše v očistci a že my im môžeme pomáhať. Dala teda všetky peniaze, čo sama dostala, aj keď to bola pre ňu veľká obeť, ako almužnu za duše v očistci. Cítila, že to má urobiť. Potom pokračovala v modlitbe za tú dušu, ktorú Boh vyslobodí z očistca. V duši mala hlboký pokoj.

Keď po modlitbe vyšla na ulicu, stretla akéhosi staršieho muža. Ten sa jej opýtal: „Aké máš problémy?“ Porozprávala mu, že nemá žiadne peniaze a nemá, čo dať deťom jesť. Muž jej povedal: „Buď pokojná.“ Napísal list a poslal ju za jedným bohatým človekom v meste. Povedal: „Daj mu tento list a on ti dá, čo potrebuješ.“ Potom sa ten pán niekde stratil.

Žena šla, kam jej povedal. Odovzdala list bohatému mužovi a on sa jej spýtal: „Čo to bolo za človeka, ktorý

ti dal tento list? Ako vyzeral?“ Ona mu opísala, ako asi vyzeral. Na stene v miestnosti visel veľký obraz, portrét. Žena naraz s údivom hovorí: „To je on!“ Bohatý muž hovorí: „Ale to je môj zosnulý otec.“ Ten list, ktorý priniesla, napísal jeho otec. Bolo tam napísané doslova toto: „Syn môj, práve v tejto chvíli ide tvoj otec do neba vďaka almužne, ktorú dala táto chudobná žena. Radím ti, aby si jej bol vďačný a štedro ju za to odmenil, pretože to veľmi potrebuje.“

Bohatý muž čítal tieto riadky a plakal od radosti a veľkej útechy. Keď prečítal list, obrátil sa k žene a povedal: „Pani, vy ste neveľkou almužnou dala môjmu otcovi veľké šťastie, a ja chcem oveľa väčšou almužnou priniesť šťastie celej vašej rodine. Uist'ujem vás, že už nikdy nebudete trpieť biedu a nedostatok.“ (z knihy *Útecha biednych duší*)

Boh dopúšťa určite kríže. Na túto ženu dopustil, že manžel bol daný do väzenia, že nemali z čoho žiť a ona napriek tomu, že dostala trochu peňazí, dala ich Pánovi. Videla väčšiu potrebu pomáhať trpiacim dušiam, než sa venovať svojim problémom. Boh zázračným spôsobom zasiahol do jej života. Je to určitý duchovný zákon. Neznamená to, že všetci teraz musíme obetovať všetko za duše v očistci, ale môžeme im, podľa miery svojich možností, pomáhať.

Je potrebné, aby sme vo všetkých situáciách počítali s Bohom, aby sme počuli Jeho hlas v nás (svedomie) a hľadali Jeho svätú vôľu. To je veľmi dôležitá vec.

Vaša redakcia

Modlitba v chorobe

V nemocnici sme ležali na izbe tri. 78-ročná pani Anna mala rakovinu pľúc. Jej príbuzní už vedeli, že jej neostáva veľa času, a pretože ju mali veľmi radi, s lekármi dohodli prevoz sanitkou do jej rodného mesta. Akosi sme sa počas spoločných dní s pani

Annou zblížili, a preto mi ležalo na srdci, aby som sa s ňou ešte pomodlila. Tak som niekoľko dní predtým prosila Pána Ježiša, aby pripravil vhodnú chvíľu.

Posledný deň, keď ju už mali odviezť, som ráno znovu prosila Pána Ježiša, aby to nejako zariadil a mne dal odvalu, lebo som bola nesmelá. Zdalo sa mi, že by bolo lepšie, keby tam tá tretia pani z našej izby v tej chvíli nebola, pretože z jej strany som vnímala taký „tichý odpor“, keď sme sa s pani Annou rozprávali o Bohu. A Pán to naozaj všetko zariadil. Ráno som sa rýchlo naraňajkovala a naša tretia spolupacientka sa zdržala veľmi dlho v jedálni pri rozhovore s inou pacientkou. Keď som sa vrátila do izby, povedala som pani Anne: „Tak vy už dnes od nás odchádzate... Mohla by som sa s vami pomodliť za šťastnú cestu?“ Prikývla na znak súhlasu. Potom sme sa spolu pomodlili. Otvorili sme svoje srdcia Pánovi Ježišovi a celkom jednoducho sme mu povedali: „Pane Ježišu, veríme, že si Boh a že si zomrel na kríži za naše hriechy. Do Tvojich rúk odovzdávame celý svoj život.“ Potom sme poprosili aj Pannu Máriu o ochranu a pomoc pri cestovaní a aj do nasledujúcich dní. Nakoniec sme sa pomodlili „Zdravas Mária...“. Pani Anna po modlitbe s námahou povedala: „Ďakujem. Ja už teraz nemám silu sa pomodliť ani „Otče náš“ ani „Zdravas...“ Na to som jej odpovedala: „Úplne vám rozumiem. Ja som tiež niečo podobné zažila. Ale môžete sa modliť aspoň v duchu, môžete opakovať jednu vetu napr.: ‚Pane Ježišu, zmiluj sa nado mnou!‘ alebo ‚Ježišu, milujem Ťa, svoje hriechy ľutujem!‘ A keď nebudete mať vôbec silu, tak aspoň v mysli opakujte meno JEŽIŠ. Pán vidí, že nemáte silu. On vás miluje a je stále s vami.“ Ticho počúvala a mne sa zdalo, že to prijíma s vďačnosťou. Keď sme skončili modlitbu, prišla tretia pani z našej izby. Onedlho

odviezli pani Annu sanitkou do jej rodného mesta.

Verím, že Duch Svätý jej pomôže v ťažkých chvíľach. Verím, že jej v hodine smrti pripomenie meno JEŽIŠ, v ktorom máme spásu.

I.H., 39.r.

„Teraz to musím urobiť!“

15 rokov som sa nerozprávala so susedkou. Začalo to vlastne tým, že susedkine deti sa hrávali pod našimi oknami s loptou a my sme sa obávali, že ich pri hre rozbijú. Vtedy vzniklo napätie a vyvrcholilo to situáciou, keď raz susedka kráčala popod naše kuchynské okno. Bolo otvorené a ja som bola práve v kuchyni. Všimla som si susedku a ona mňa. Zrejme pod vplyvom predchádzajúceho napätia sa určitým spôsobom zatvárila a bez slova pritom pokrútila nado mnou hlavou. Pobúrilo ma to a vyhrkla som: „No, čo? Čo?“ Tieto moje slová však začul aj môj manžel vo vedľajšej izbe a pýtal sa: „Kto tam je?“ Urazene som povedala: „Tá... (a nasledovala ironická poznámka)“ Susedka to však cez otvorené okno počula tiež. Odvtedy na mňa vôbec nereagovala a deťom zakázala nás zdraviť.

Tak prešlo 15 rokov. Predtým som nebola veľmi veriaca, ale pred pár rokmi som sa obrátila, začala som sa modliť, čítať Písmo a Pán Ježiš mi postupne odkrýva, čo nie je v mojom živote v poriadku. Pred niekoľkými mesiacmi som začala rozmyšľať nad tým, čo by so mnou bolo, keby som s tým hriechom, ktorého som sa dopustila voči susede, šla na Boží súd... Nie, nechcem s tým ísť na večnosť! Odprosila som za to Pána Ježiša a predsavzala som si, že sa tej susedke ospravedlním. Často som pozerala cez okno, či ju neuvidím, ale vždy, keď som to už-už chcela urobiť, niekto k nej podišiel alebo ona sama medzitým odišla.

Minulý rok v novembri som šla z autobusu a naraz som videla, že susedka kráča z autobusu za mnou.

Povedala som si: „Teraz! Teraz to musím urobiť!“ Zastavila som sa a počkala, kým susedka príde ku mne (iná cesta k našim bytovkám našťastie nebola) a oslovila som ju: „Pani M., ja by som sa vám chcela ospravedlniť za to, ako som sa o vás vyjadřila pred 15 rokmi. Je mi to ľúto.“ Neviem, či som ešte niečo dodala, ale susedka bola tak šokovaná (je o 15 rokov odo mňa mladšia), že iba prekvapene opakovala: „Pani suseda, toto by som od vás teda nečakala...“ Už som pre rozrušenie (bola som rada, že sa to podarilo) ani nepočula, čo mi ešte hovorila, ale k bytovkám sme už kráčali spolu a v pokoji sa rozlúčili. Viem, že silu k tomuto kroku mi dal Pán Ježiš, za čo Mu veľmi ďakujem. Na záver by som chcela odkázať všetkým: Nestojí to za to hnevať sa s niekým. Oveľa šťastnejšie človek žije, keď má pokoj s Bohom i s ľuďmi.

Anna

Dal sa mi poznať

Keď som mala 22 rokov moja mama dostala mozgovú príhodu. Bývali sme v Trenčianskej Teplej, otec v tú noc, keď sa jej to stalo, zostal s ňou sám doma. Ja som deň predtým odcestovala do školy do Bratislavy. Na druhý deň mi dal vedieť, že ju prevezú z Trenčína do Bratislavy do Fakultnej nemocnice. Čakala som sanitku na nádvorí nemocnice. Sanitka prišla, mama bola v bezvedomí, nevnímala ma a personálu som prekážala. Rýchlo ju preniesli na nosidlách do nemocnice. Zostala som tam stáť sama, smutná, vykoľajená a nešťastná. Nemohla som ani odísť, sadla som si na blízku lavičku a plakala. Zbadala som prichádzajúceho človeka, možno to bol niekto zo zdravotníckeho personálu, možno lekár, primár možno brat. Bolo mi to jedno, podišla som k neznámemu a povedala som mu čo prežívam. Nezastavil sa, počúval ma a pomaly odbočil na malý chodníček smerom

k budove. Ja som šla s ním a rozprávala. Pred vstupom do budovy zastavil sa na schodíkoch pred dverami a povedal mi, aby som sa modlila k Panne Márii, našej Nebeskej Matke, ktorá mi pomôže. Trošku som sa upokojila a mimo iného mi v hlave prebleskla myšlienka, že je hrubá totalita a tento človek hovorí s neznámou osobou o viere, o Panne Márii. O dva roky mama zomrela. A ja som 30 rokov do areálu tejto nemocnice nevstúpila. Spomienka na bezmocnosť prevážila, bola som vnútorne rozhodnutá, že tam nikdy nevojdem. Po 30 rokoch som dostala, tzv. žihľavku, alergické ochorenie. Lekárka ma poslala na vyšetrenie práve do tejto nemocnice. Vnútorne som sa bránila, chcela som sa jej spýtať, či sa nedá ísť do inej nemocnice. Nakoniec som šla. Prekročila som bránu nemocnice, vstúpila do nádvorja a zrazu mi prišla myšlienka: choď a pozri si tie miesta. Aj to miesto, kde ti neznámy svedčil o viere. Tak som sa zrazu potešila. Všetko som si dobre pamätala, dokonca lavička bola na svojom mieste, ale ... chodníček, po ktorom som šla s neznámym mužom tam nebol. Bol tam iba ten hlavný, popri lavičke. A práve na moment rozhovoru som si pamätala najlepšie. Povedala som si: zlikvidovali ho. No ale na tom mieste nebol ani vstup do budovy. Povedala som si určite ho zamurovali, prestavba. Nedalo mi to, vstúpila som na trávu a skúmavo hľadala stopy po vchode. Neboli tam. Premýšľala som: pomôžem si, budova je postavená v tvare podkovy, takže členenie okien a dverí je symetrické. Pozriem na druhú stranu, ale tam boli len okná ... podobne ako tu. A vtom mi svitlo ...dal sa mi poznať. Muselo prejsť 30 rokov, aby mi to mohol povedať. Aby viera stála nad bolesťou. A alergija po krátkom čase ustúpila, teraz sa objaví možno raz, dvakrát za rok. Vďaka Bohu za ňu! Až po smrti mamy som šla na birmovku. Mala

som 26 rokov. A nevedela som dlho pochopiť, prečo chcem birmovné meno len a len Mária Magdaléna. Odpoveď som dostala takmer po 30 rokoch.

Eva

Modlitba za otca

Veľmi som chcel, aby môj otec chodil s nami v nedeľu a na sviatky do kostola, aby tam počul Božie slovo a mohol lepšie poznať Boha. Keď som ho o to poprosil, nechcel o tom ani počuť. Povedal, že Boh i bez toho, aby ho videl, o ňom všetko vie, že my s mamou máme „svoje“ a on „svoje“, že nemá potrebu chodiť do kostola...

Po mnohých bezvýsledných pokusoch povzbudiť otca ísť s nami, som sa rozhodol seriózne za to modliť. Bol november, keď sa zvlášť modlíme za duše v očistci. Počul som veľa svedectiev, že keď sa ľudia modlili so živou vierou za duše v očistci, oni im potom odplatili

pomocou v konkrétnom probléme. Povzbudený som sa začal modliť ruženec za duše v očistci z našej rodiny. Raz na modlitbe som pocítil takú živú vieru, že skrze orodovanie Panny Márie idú duše z očistca do neba a tam sa za nás prihovárajú. Neodbytné som ich prosil o modlitbu za otca.

Prešiel nejaký čas a ja som sa opäť snažil pozvať otca do kostola, ale on sa tvrdo držal svojich argumentov. Nejaký čas som sa odmlčal, ale v hĺbke srdca som mal stále nádej, že ten čas príde, že moje modlitby neboli zbytočné.

V januári môj otec prišiel do kostola! Keď sme sa stretli, chcel som ho od radosti objasť. Otec, vidiac moju veľkú radosť, mi pokojne povedal: „No, čo sa tak tešíš? Veď to je normálna vec, že som prišiel do kostola. Už dávno som chcel...“ Chválil som Boha a ďakoval za orodovanie Panne Márii a dušiam v očistci.

Igor

Zapri sa!

Mojim vnukom, keď sú u mňa, vždy pred spaním rada čítam, alebo si rozprávame rôzne príbehy. Bez toho by ani nezaspali a aj mne to robí veľkú radosť.

Keď boli u mňa pár dní, posledný večer som už bola poriadne unavená. Bez čítania by však nezaspali. Ja som počas čítania asi dvakrát zadriemala a malý vnuk ma budil so slovami: „Babka, čítaj!!!“

Po druhom prebudení som im povedala, že som strašne unavená a chce sa mi spať. Malý vnuk mi však poradil: „Babka, **zapri sa** a čítaj!!!“

Odvtedy kedykoľvek sa mi počas modlitieb alebo modlitbovej stráže drieme, vždy si spomeniem na to vnukovo „**ZAPRI SA!**“ a zapriem sa.

babka

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Pisma alebo použiť modlitbové modely pre sviatenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútani

otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia iné tri

skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
  2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
  3. týždeň: Žilina a okolie,
  4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.
- Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa ľosom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vŕcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláza, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.

Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.